

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Ontslag van een lid van de Vlaamse regering

- (Sprekers : de heren Eric Van Rompuy en Filip Dewinter en minister-president Patrick Dewael) 3

Benoeming van een lid van de Vlaamse regering

4

Onderzoek van de geloofsbrieven

- (Spreker : Mevrouw Trees Merckx-Van Goey) 4

Ontwerp en voorstel van decreet

- Bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Jacky Maes, Jef Van Looy, Erik Matthijs , André Denys, Jos De Meyer, Karlos Callens, Frans Wymeersch en minister Vera Dua)

5

Regeling van de werkzaamheden

12

Berichten van verhindering

12

MORGENVERGADERING VAN WOENSDAG 19 MAART 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 10.11 uur.*

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Bij brief van 18 maart 2003 heeft de heer Stevaert ontslag genomen als lid van de Vlaamse regering.

Minister-president Patrick Dewael : De Vlaamse regering wordt nu voor een vierde keer gewijzigd. De vorige wijzigingen hadden betrekking op de vervanging van de heer Sauwens door de heer Van Grembergen op 11 mei 2001, de aanstelling van de heer Gabriels op 10 juli 2001 na een uitbreiding van de Vlaamse regering ten gevolge van de Lambermontakkoorden en de intrede van de heer Vanhengel na het ontslag van de heer Anciaux ,op 3 juli 2002.

Bij die gelegenheden heb ik het Vlaams Parlement ingelicht door een mededeling van de regering. Dat heb ik nu niet gedaan. Het ontslag van de heer Sauwens kwam er na interpellaties over zijn functioneren, waarbij sommige meerderheidsfracties hun vertrouwen in hem hadden opgezegd.

De aanstelling van de heer Gabriels ging gepaard met een wijziging van het regeerakkoord. De intrede van de heer Vanhengel ten slotte leidde tot een wijziging van de politieke krachtsverhoudingen binnen de regering. Nu gaat het alleen om een wissel binnen het politieke personeel van de sp·a-fractie.

Ik wil de heer Stevaert danken voor zijn loyale en deskundige samenwerking. Zijn ontslag is het gevolg van de problemen in de stad Antwerpen. Hierover zijn verschillende interpellaties ingediend, die zullen worden beantwoord door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. (*Applaus bij VLD, sp·a, Agalev en VU&ID*)

De heer Eric Van Rompuy : Namens CD&V wil ik de heer Stevaert danken voor het werk dat hij als minister heeft gepresteerd. Hij heeft thema's als mobiliteit, openbaar vervoer en verkeersveiligheid op de politieke agenda gezet. CD&V was het niet altijd met hem eens, maar we zullen hem missen in het parlementaire debat. Het is echter geen afscheid. We zien elkaar terug in het Vlaams Parlement. (*Applaus bij VLD, CD&V, sp·a, Agalev en VU&ID*)

De opvolger van de heer Stevaert, de heer Bossuyt, heeft een rijke parlementaire ervaring, ook als fractieleider van sp·a. We wensen hem een goede vaart.

Het ontslag van een minister in de Vlaamse regering heeft te maken met de crisis in Antwerpen. Na het schepencollege en de administratie is daar nu ook de politie in opspraak gekomen. De politici moeten het vertrouwen van de burger in de instellingen zo snel mogelijk herstellen. Een nieuwe bestuursstijl is noodzakelijk. De inhoud moet daarbij primeren op de persoonlijke machtsspelletjes.

Door hun gevecht om de burgemeesterssjerp dragen sp·a en VLD een verpletterende verantwoordelijkheid. De communicatie van de politieke verantwoordelijken verloopt tegenwoordig grotendeels via de media. Politiek moet echter ook gestoeld zijn op discreet wederzijds overleg en vertrouwen.

De voorzitter : We hadden in het Bureau afgesproken dat de situatie in Antwerpen pas ter sprake zou komen tijdens de interpellaties.

De heer Eric Van Rompuy : Het probleem van Antwerpen is ook een probleem van de Vlaamse regering. Nu de nationale partijvoorzitters en regeringsleden zich beginnen te moeien in de Antwerpse situatie, kan men zich afvragen welke vertrouwensbasis de Vlaamse regering nog heeft op een moment van oorlogsdreiging en verslechterende economische toestand.

Het algemeen belang moet nu primeren. CD&V wil helpen zoeken naar een oplossing. Die moet in de eerste plaats uit Antwerpen zelf komen.

De Vlaamse regering moet ondersteuning bieden, niet door een regeringscommissaris te sturen, maar door faciliterende ondersteuning, onder meer bij de reorganisatie van de administratie, de financiële transparantie en de aanpassingen aan het toekomstige gemeentedecreet.

Heren in Antwerpen, zet uw schoonmoeders opzij en zoek oplossingen in functie van het algemeen belang. Stop ook met het vervalsen van de verkiezingen. Door hun kandidaatstelling bij de federale verkiezingen maken de Vlaamse ministers van de federale verkiezingen de facto ook Vlaamse verkiezingen. In Antwerpen willen sommige partijen er nu ook gemeenteraadsverkiezingen van maken. Dit misleidt de burger in zijn democratische keuzes.

CD&V wil met haar betrouwbare Antwerpse ploeg meewerken aan het ontwerpen van deze nieuwe bestuursstijl. Antwerpen krijgt een laatste kans. Willen die politici opstaan die verder kijken dan 18 mei ? De inzet is veel te groot. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Filip Dewinter : Met verbazing stelt het Vlaams Blok vast dat de malaise in Antwerpen gevolgen heeft voor de Vlaamse regering. De Vlaamse regering lijkt een duiventil, een reservebank voor tekorten aan politiek personeel elders. Dat zegt veel over de waarde van deze regering.

Het is opvallend dat uitgerekend de heer Stevaert, de wonderboy van sp·a, ontslag neemt. De enige bedoeling is Patrick Janssens burgemeester van Antwerpen te maken. Een vernieuwende jonge kracht van de sp·a neemt zijn plaats in. De heer Bossuyt is uitverkoren omdat hij na 18 mei zonder morren zijn plaats terug zal afstaan.

Sp·a is zo gebrand op het burgemeesterschap in Antwerpen omdat een burgemeester van een andere partij op een schandaal kan stuiten dat groter is dan Augusta.

De voorzitter : We hebben het nu over het ontslag van een lid van de Vlaamse regering, niet over de Antwerpse situatie. Dat komt vanmiddag aan bod.

De heer Filip Dewinter : Het is bedenkelijk dat de minister-president zich laat meeslepen in een politiek spel dat de belangen van de socialisten dient. Door de vervanging van de minister wordt druk gezet op de onderhandelingen in Antwerpen.

Minister Van Grembergen stuurt geen regeringscommissaris.

Hij wil immers zijn plaats op de sp·a-spirit-lijst en een toekomstige parlamentszetel verzilveren door het indekken van de Antwerpse sp·a.

Hij maakt daarmee zijn taken als voogdijminister ondergeschikt aan het eigen belang en het partijbelang. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het ontslag.

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van een lid van de Vlaamse regering.

Conform artikel 60 §1, eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heb ik een voordrachtlijst ontvangen waarop de heer Gilbert Bossuyt als lid van de Vlaamse regering wordt voorgedragen.

Deze lijst is ondertekend door de volstreckte meerderheid van de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Bijgevolg verklaar ik de heer Bossuyt benoemd tot lid van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 62 van voormelde wet nodig ik hem uit hier vooraan in het halfroond plaats te komen nemen om er de eed in mijn handen af te leggen die luidt als volgt : 'Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgisch volk.'

– *Minister Gilbert Bossuyt legt de grondwettelijke eed af.*

Ik geef u akte van uw eedaflegging en ten bewijze hiervan zal u een uittreksel uit de notulen van deze vergadering worden overhandigd. (*Applaus*)

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Krachtens artikel 3 van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van het Vlaams Parlement heeft de heer Gilbert Bossuyt door zijn eedaflegging als lid van de Vlaamse regering geen zitting meer in het Vlaams Parlement.

De opvolger die in aanmerking komt om hem te vervangen, is de heer Carlo Daelman.

Aan de orde is daarom het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Carlo Daelman. Het dossier wordt verwezen naar de commissie belast met het onderzoek van de geloofsbrieven.

Wij gaan nu over tot de loting van die commissie. De commissie bestaat uit 7 leden.

Ik verzoek mevrouw Trees Merckx-Van Goey, secretaris, de loting te verrichten en de uitgelote namen mede te delen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : De commissie bestaat uit : De heren Filip Dewinter, Norbert De Batselier, Karlos Callens, Dominiek Lootens-Stael, Jan Penris, Frans Ramon en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

De voorzitter : Ik verzoek de leden van de commissie om 11 uur bijeen te komen in de Hans Memlingzaal.

ONTWERP EN VOORSTEL VAN DECREET

Bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van de leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en het voorstel van de decreet van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Kindermans en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis van de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Verfaillie en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Jacky Maes, verslaggever : Ik wil verwijzen naar het schriftelijk verslag, maar ik wil die beslissing motiveren.

Zowel over het ontwerp als over het voorstel van decreet werd zeer veel gezegd. Alle fracties formuleerden goede opmerkingen. Het schriftelijke verslag mag dus niet worden ingekort. De materie is immers te complex om hoofd- en bijzaken van elkaar te scheiden.

In de commissie belichtten de talrijke vragen en antwoorden telkens weer nieuwe aspecten die belangrijk zijn voor het milieu en de landbouw. Ook de bijlagen en voorbeelden illustreren perfect het belang van het ontwerp van decreet.

Ook de reflectienota van CD&V is belangrijk en moet alle commissieleden doen nadenken. Na alle antwoorden blijven vele vragen immers nog steeds onbeantwoord.

Ten slotte sta ik erop om de werkelijke verslaggever, commissiesecretaris Johan Cuypers, te feliciteren met het werkstuk dat hij afleverde. (*Applaus*)

De heer Jef Van Looy : Dit ontwerp is onwerkbaar, ontoereikend en irreëel. Het kadert in een landbouwbeleid dat kiest voor massaproductie, intensieve landbouw, schaalvergroting en productiviteit. Alleen de agro-industrie vaart er wel bij. De landbouw zelf is in een doodlopende straat terecht gekomen. Dat verklaarde toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Vera Dua in april 1999 bij de bespreking van MAP2 in de plenaire vergadering.

MAP2 werd toen wel goedgekeurd maar werd niet van kracht. Wanneer mevrouw Dua minister werd, liet zij dit decreet een half jaar later toch van start gaan. Blijkbaar hadden Agalev en VLD geen alternatief. Europa bleek de grote struikelsteen te zijn.

Toen einde februari 2000 MAP2 toch van start ging, hield men geen rekening met de amendementen die door CD&V waren ingediend. Vele bedrijven die aan het bouwen of verbouwen waren, kregen een veel te kleine nutriëntenhalte toegewezen. De minister beloofde echter een oplossing en stemde toe in een ruime interpretatie. Er werd echter niets geïnterpreteerd en er kwam geen oplossing. Dit heeft tot gevolg dat vele landbouwbedrijven nog steeds niet weten of ze al dan niet verder zullen kunnen blijven bestaan.

Minister Dua gaf wel toe dat ze niet erg voor het decreet te vinden was. Ze beloofde dan ook om de vele knelpunten te laten inventariseren. Noch in 2000, noch in 2001 gebeurde er echter iets. Dit ondanks het feit dat er tegen het einde van 2001 een evaluatierapport moest ingediend worden bij de Vlaamse regering.

Pas op 5 februari jongstleden werd er een ontwerp ingediend in het parlement. Maar nog steeds is er geen inventarisatie van de knelpunten en nog steeds is er geen aanzet om de problemen op het terrein op te lossen.

Niet alleen CD&V is die mening toegedaan. De MiNa-Raad stelt bijvoorbeeld dat het voorliggend voorontwerp de problemen uit de weg gaat. De SERV heeft het over een reeks verbeteringen. De knelpunten worden echter uit de weg gegaan en worden niet opgelost. De volledige mestverwerking is voor sommige bedrijven een essentieel knelpunt dat niet wordt opgelost. Ook voor het probleem ten gevolge van de retro-actieve vaststelling van de referentieperiode voor de nutriëntenhalte wordt geen oplossing geboden.

Ook de stuurgroep voor de Vlaamse mestproblematiek stelt dat de complexe wetgeving niet verder kan toegepast worden en weigert dan ook om nog verder mee te werken omdat ze niet medeplichtig wenst te zijn. Dat een dergelijke groep van experts een dergelijke uitspraak doet, spreekt boekdelen.

Minister Dua legde al deze adviezen echter naast zich neer en wilde geen verdere uitleg geven. De CD&V-fractie heeft dan zelf maar een voorstel ingediend om alle problemen rond de nutriëntenhalte, de mestverwerking, de LAT-regeling op te lossen en alle mogelijke fouten en tegenstrijdigheden te corrigeren.

We werden verplicht om ons voorstel van decreet om te zetten in een reeks van amendementen op het ontwerp van decreet dat pas in februari werd ingediend, op een ogenblik dat ons voorstel al in behandeling was. Zonder inhoudelijke discussie werden al onze voorstellen vervolgens door de meerderheid

weggestemd. Meermaals stelden we vast dat noch de minister, noch het kabinet van de minister de amendementen zelfs maar doorgenomen hadden.

Minister Vera Dua : Ik heb de amendementen van CD&V pas tijdens de commissievergadering ontvangen. Mijn diensten hebben zich ingespannen om ze nog zo goed mogelijk te behandelen.

De heer Erik Matthijs : Dit ontwerp van decreet werd er op één namiddag doorgejaagd.

Minister Vera Dua : Dit gebeurde op vraag van de landbouworganisaties.

De heer Jef Van Looy : De regering heeft dit ontwerp van decreet een jaar lang laten liggen. Onze amendementen waren trouwens gewoon een vertaling van ons voorstel van decreet waarover de minister als sinds november beschikte. We hebben nu een reflectienota ingediend, met een overzicht van alle knelpunten en mogelijke oplossingen, maar de vraag is of die nota wel zal worden gelezen.

Het huidige ontwerp van decreet is onwerkbaar en onbetaalbaar. Het echte doel, namelijk minder mest op Vlaamse bodem, wordt volledig voorbijgeschoten. De starre houding zal onvermijdelijk leiden tot de koude sanering van voornamelijk varkensbedrijven. Het gaat niet alleen om marginale bedrijven, maar ook om goed gestructureerde, familiale en moderne bedrijven. Wie denkt dat door hun verdwijning minder mest zal worden geproduceerd, dwaalt : integratoren zullen hun bedrijf voor een appel en een ei overnemen. Boer en boerin worden goedkope arbeidskrachten.

Om het stikstofverlies te beperken, schuift dit ontwerp van decreet drie oplossingen naar voren : aanpak aan de bron, beter bemesten en mestverwerking. De mestverwerking lijkt intussen goed op gang te komen, al zijn er nog wat technische moeilijkheden met de verwerking van varkensmest. De aanpak aan de bron is een succesverhaal. Door de fosfaatarme voeders en de betere voedertechnieken is de fosfaatproductie teruggebracht tot 12 miljoen kilo fosfaat. Door warme sanering zijn 200.000 varkens verdwenen, door koude sanering 800.000 varkens. Het beter bemesten zou ertoe moeten leiden dat boeren die hogere opbrengsten halen uit betere teelten, ook meer dierlijk mest kunnen verwerken. De sector wacht echter al ruim drie jaar op de uitvoeringsbesluiten.

De boer die niet voldoet aan de verplichting om 100 procent van zijn mest te verwerken, moet een superheffing betalen. Die verplichting werkt echter contraproductief en zorgt er net voor dat boeren minder investeringen doen in mestverwerking. De meest gebruikte techniek is immers het scheiden van de mest in een dikke fractie, die het bedrijf verlaat, en een dunne fractie, die op het bedrijf blijft.

Aangezien deze laatste nog nutriënten bevat, zal hierop een superheffing moeten worden betaald van ongeveer 10 euro per varken. Dit systeem kan maar gebruikt worden als boeren slechts 75 procent van hun mest moeten verwerken. Andere mestverwerkingstechnieken bestaan intussen wel, maar zijn te duur om rendabel gebruikt te kunnen worden.

Minister Dua heeft bij de VITO een studie besteld over de best beschikbare technieken voor mestverwerking. De instelling kwam tot de conclusie dat 100 procent mestverwerking tot het faillissement zal leiden van heel wat varkensbedrijven. De minister rept echter met geen woord over deze studie. Blijkbaar zou ze zelfs de Mestbank hebben gevraagd om in een nota over de evaluatie van de mestverwerking die in juli 2002 in de commissie voor Leefmilieu werd besproken, de verwijzing naar deze studie te schrappen.

Wat de derogatie betreft, is CD&V van mening dat de norm van de totale hoeveelheid stikstof te laag is. Minister Dua antwoordde ons in de commissie dat deze norm wetenschappelijk werd vastgelegd, terwijl wetenschappers er ons op wijzen dat zij de stikstofnorm uit dierlijke mest gewoon hebben overgenomen. Volgens minister Dua bedoelen de wetenschappers iets helemaal anders. Is dit geloofwaardig ?

CD&V stelt voor om de mestverwerkingplicht te beperken tot 30 tot 75 procent, afhankelijk van de bedrijfsgrootte. De veevoedersector moet mee verantwoordelijk worden gemaakt door middel van een milieubeleidovereenkomst. Wij zien ook heel wat heil in substitutie : waarom niet eerst alle kippenmest

uitvoeren en de boeren dit onderling laten regelen ?

De commissie voor Leefmilieu bereikte einde december 2002 een akkoord over de nutriëntenhalte. Bij de omzetting van de resolutie in decreetteksten heeft de meerderheid dit akkoord volledig verkracht. Niet diegenen die zich voorzichtig hebben opgesteld, maar wel diegenen die een te hoge nutriëntenhalte gekregen hadden en gewoon doorgingen met produceren, worden geholpen. Bovendien was er de duidelijke afspraak dat ook niet-bestaande bedrijven onder deze regeling zouden vallen, een bepaling die is verdwenen in de uiteindelijke teksten.

Het samenvoegen en verplaatsen van bedrijven had oorspronkelijk de bedoeling dat kleinere bedrijven die stallen van andere boeren hadden bijgehouden, die stallen zouden kunnen opkopen en de activiteiten verplaatsen. In de praktijk kunnen ze zich echter niet herstructureren door de inlevering van 25 procent op de nutriëntenhalte.

Grote bedrijven zullen zich intussen mogelijk wel verplaatsen, maar zullen nooit samenvoegen. Een landbouwadvisiebureau zou de boeren trouwens al aanraden om de regeling te omzeilen door gewoon te verhuizen naar het kadastrale perceel naast het bedrijf, zonder samen te voegen.

Verplaatsen leidt in combinatie met de verwerkingsplicht tot absurde situaties. De Mestbank geeft zelfs geen advies meer. Het is perfect mogelijk dat drie grondloze bedrijven uit dezelfde gemeente en met een gelijke mestproductie, een verschillende verwerkingsplicht opgelegd krijgen. Gewoon vanwege hun voorgeschiedenis en de manier waarop ze samengevoegd zijn. CD&V zal daarover enkele amendementen indienen.

Een melkveebedrijf met vijftig koeien in een ecologisch waardevol agrarisch gebied kan dankzij dit ontwerp van decreet verplaatst worden naar een zuiver agrarisch gebied. De landbouwer kan zijn stallen overlaten aan een natuurvereniging, die er vervolgens opnieuw vijftig koeien in kan plaatsen. Zonder enige nutriëntenhalte. Waar zijn we eigenlijk mee bezig ? (*Applaus bij CD&V en het VB*)

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt op als voorzitter.*

De heer André Denys : De VLD-fractie is enerzijds trots met dit ontwerp omdat het een oplossing biedt voor een aantal probleemdossiers, maar anderzijds voelt de fractie zich machteloos omdat we steeds moeten voortbouwen op het ondoorzichtige MAP1 en MAP2.

Dankzij de nauwe samenwerking tussen VLD, sp.a, CD&V en Agalev, werd gelukkig een eerlijke oplossing gevonden voor sommige bedrijven die beroep had aangetekend tegen de toegekende nutriëntenhalte. Bedrijven die door omstandigheden minder produceerden dan normaal tijdens de referentiejaar 1995, 1996 en 1997, krijgen een nieuw referentiejaar 2000. Elk bedrijf met een nutriëntenhalte lager dan 85 procent, krijgt nu 75 procent van de milieuvergunning of 100 procent van de productie in 2000.

De VLD staat volledig achter deze parlementaire keuze omdat het niet de bedoeling is elk bedrijf een bijkomend referentiejaar te geven. De standstill en de aangifteplicht werden al in 1996 ingevoerd. Negentig procent van de bedrijven hebben nauwgezet een dossier ingediend. Slechts tien procent heeft beroep aangetekend. Ik wou een goede en doorzichtige wet die een algemene maatregel invoert zonder de milieudoelstellingen in gevaar te brengen en zonder alle boeren die correct gehandeld hadden, te benadelen. Voor de ARAB-dossiers en de niet-bestaande vergunningen zou deze oplossing echter niet volstaan. Ik vind echter dat deze dossiers niet onder de algemene regel kunnen vallen omdat zo het gevaar zou ontstaan dat we fraude regulariseren. Daarom vraag ik minister Dua om over elk ARAB-dossier en elke niet-bestaande vergunning individueel te beslissen.

De heer Jos De Meyer : De 85-procentregel voert een nieuwe discriminatie in omdat het bedrijven met een grote overschrijding regulariseert en bedrijven met een kleine niet.

Wij zullen een eenvoudig amendement indienen over de niet-bestaande bedrijven. Ik hoop dat de VLD het zal goedkeuren.

De heer André Denys : Ik geloof niet dat het probleem van de onbestaande vergunningen met een eenvoudig amendement opgelost kan worden. Ik ben uitgegaan van de algemene milieudoelstellingen en wil de correcte bedrijven een kans geven. Over de twijfelgevallen zal minister Dua oordelen. Ik slaag er niet in om met een algemeen wetgevend voorstel het onderscheid te maken tussen correcte en frauduleuze dossiers.

Ik geef toe dat onze oplossing niet perfect is. Maar de heer De Meyer is een mol die er de kleine gaatjes in zoekt waar bepaalde bedrijven van kunnen profiteren. Uiteindelijk zakt heel de constructie in elkaar.

De heer Jos De Meyer : Als de heer Denys geen inhoudelijke argumenten meer heeft, dan wordt hij persoonlijk. In december vorig jaar bereikten we eindelijk een consensus, maar in de plenaire vergadering was de meerderheid het niet meer met ons eens. De heer Denys vertelt hier nooit hetzelfde als op vergaderingen met landbouwers.

De heer André Denys : Het is onjuist om te beweren dat ik op vergaderingen met landbouwers andere zaken zeg dan in het parlement. In een debat over het milieu zeg ik dezelfde dingen als in een debat over landbouw. Dat is het verschil tussen de VLD en CD&V. *(Applaus bij de VLD en VU&ID)*

Ik probeer inzicht te geven in een probleem dat sinds 1992 is ontstaan. De oplossing van de toenmalige CVP en SP was niet goed omdat er een verschil was tussen het principe van de standstill en het verlenen van de milieuvergunningen, waardoor het aantal varkens is toegenomen in plaats van gedaald. We proberen die situatie om te buigen, maar dat is niet eenvoudig.

De heer Jef Van Looy : U spreekt voortdurend over niet bestaande vergunningen maar het gaat over niet bestaande bedrijven, met name bedrijven die voor 1995 geen aangifte hebben gedaan bij de Mestbank. Met het amendement dat in de commissie is goedgekeurd, gaat men de bedrijven helpen die het decreet aan hun laars hebben gelapt. Bedrijven die voorzichtig zijn geweest en waarbij er een klein verschil is tussen de nutriëntenhalte en de productie, worden gestraft. Verder staat in het verslag dat 8000 bedrijven problemen hebben ten gevolge van de nutriëntenhalte, maar met het amendement worden slechts 1500 bedrijven geholpen.

Minister Vera Dua : Door de decreetswijziging van 2000 hebben we het strakke jaartal van 1991 versoepeld om de bestaande bedrijven die als niet-bestaand gecatalogeerd waren, op te vissen. Bedrijven die gedurende jaren geen mestaangifte hebben gedaan en in 2000 opeens met veel dieren naar boven komen, kunnen we niet als bestaande bedrijven beschouwen.

Bedrijven die zich aan de nutriëntenhalte hebben gehouden en die het aantal dieren hebben verlaagd, worden daarvoor impliciet gestraft. Aangezien we moeten vermijden dat bedrijven failliet gaan door de rigide uitvoering van de nutriëntenhalte, houden we ook rekening met het jaar 2000. Dat was ook nadrukkelijk de vraag van de landbouworganisaties.

De heer André Denys : Ik wil niet dat mijn politieke bijdrage verwatert tot een technische discussie.

De heer Jef Van Looy : De minister was het niet eens met de geest van de resolutie die in de commissie werd goedgekeurd en waarin staat dat de niet-bestaande bedrijven daar ook onder vallen.

Minister Vera Dua : De landbouwers aanvaarden geen algemene amnestie voor niet-bestaande bedrijven.

De heer André Denys : Voorts is de samenvoeging van bedrijven mits er 25 procent wordt afgeroomd, een goede oplossing omdat op die manier de negatieve gevolgen van een standstill kunnen worden opgevangen zonder de milieudoelstellingen in gevaar te brengen. Of de maatregel succes zal hebben, is moeilijk te zeggen. De ervaring leert immers dat landbouwers geen promotie maken voor een maatregel die niet van hen afkomstig is. Ik meen dat er te veel nadruk op de negatieve aspecten wordt gelegd. Zo stelt men bijvoorbeeld dat een overname geld kost. Niemand is evenwel verplicht om bijkomend over te nemen. Door de afroaming van 25 procent wordt een rem gezet op overdreven overnameprijzen.

De heer Jos De Meyer : Grote bedrijven zijn rendabel en hebben geen behoefte tot samenvoeging. Het gaat om landbouwers die twee bedrijven op verschillende plaatsen hebben en die willen samenvoegen vanwege de economische rendabiliteit. Het is een vergissing om die te straffen door de afroming van 25 procent.

De heer André Denys : Het ontwerp van decreet bevat een aantal goede punten, zoals onder meer het principe van derogatie in kwetsbare gebieden. Minder gelukkig zijn we met de vaststelling dat het momenteel onmogelijk is om een totaal nieuw MAP te maken. Dat kan pas als de mestverwerking in staat is om de mestoverschotten uit de Vlaamse bodem te halen. Er is behoefte aan een eenheidsvergunning waarbij nutriëntenhalte en milieuvergunning samenvallen. Verder dient de Mestbank controles uit te voeren op basis van meetresultaten.

We staan echter te ver af van de oplossing van het mestprobleem om vandaag een nieuw MAP te maken. Als Europa ons voorstel aanvaardt om 46 procent van Vlaanderen te bestempelen als kwetsbaar gebied, kan 55 miljoen kilogram mest verspreid worden op Vlaamse bodem. In 2000 lag de productie echter op 69 miljoen kilo fosfor. Bij constante productie moet er dus al 14 miljoen kilo fosfor verwerkt worden. De nutriëntenhalte die werd toegekend aan de bedrijven, bedraagt 89 miljoen kilo fosfor. Als de bedrijven hun nutriëntenhalte maximaal gebruiken, moet er dus 34 miljoen kilo fosfor verwerkt worden. Ten slotte zijn er milieuvergunningen uitgereikt voor 115 miljoen kilo fosfor. Met een eenheidsvergunning op het niveau van de milieuvergunning zou er dus even veel mest moeten verwerkt worden als de hele productie van 2000.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

We menen dus dat een eenheidsvergunning vandaag niet kan, dat het onverantwoord is vandaag te pleiten voor een afschaffing van de nutriëntenhalte en voor het afzwakken van de druk op de mestverwerking en dat een pro-actief beleid inzake mestverwerking noodzakelijk is. Met die laatste stellingname is iedereen het nu gelukkig eens. Enkele jaren geleden stond ik nog alleen met die opvatting.

Er is echter een verschil tussen woorden en daden. Mestverwerking is duurder en risicovoller dan het verspreiden van de mest en is alleen mogelijk indien de overheid de druk op de sector hoog houdt en een pro-actief beleid voert. Hierover bestaat veel discussie bij de varkensbouwers die geen grond hebben en die vanaf 2003 voor honderd procent mestverwerkingsplichtig zijn. Ik blijf nog steeds bij het standpunt dat de druk hoog moet blijven. Na het bezoek van zeventig landbouwers gisteravond ben ik echter gaan twijfelen over de manier waarop dit moet gebeuren. De landbouwers stellen dat een verlaging van de mestverwerkingsplicht in de praktijk zal leiden tot een toename van de mestverwerking, omdat de drempel lager zal liggen.

Het argument dat honderd procent mestverwerking technisch haalbaar is, snijdt eigenlijk geen hout. Alles is technisch haalbaar, maar we moeten ons ook afvragen of het economisch rendabel is.

In de commissie hadden we afgesproken om inzake de mestproblematiek geregeld te evalueren en bij te sturen. Als het standpunt van deze boeren juist is, biedt dit echter geen oplossing voor 2003. Daarom zou ik binnen de maand hierover een gesprek willen voeren in de commissie. Eventueel kan er een wijziging worden doorgevoerd door middel van een voorstel van decreet.

Minister Vera Dua : De heer Denys en ik zijn ervan overtuigd dat de mestverwerking moet vooruitgaan. Zo niet zullen er problemen rijzen in de hele landbouwsector.

De mestverwerkingsplicht van honderd procent die alleen geldt voor de mestoverschotten op de bedrijven, moet volgens ons gehandhaafd blijven om de kleine bedrijven niet in de problemen te brengen. Bij de bedrijven zonder grond is alle mest echter mestoverschot. Het decreet bepaalt nu al dat deze bedrijven een percentage van hun mestverwerkingsplicht kunnen laten overnemen door andere bedrijven die hun eigen mest niet hoeven te verwerken.

Ik ben bereid om samen met deskundigen van de VITO en van de Mestbank, een uitgebreide commissievergadering te wijden aan een discussie over deze materie. Ik deel de bezorgdheid van de heer Denys, al ben ik er niet van overtuigd dat het standpunt van deze boeren juist is. Als dat wel zo is, kan er

eventueel met een parlementair initiatief een lichte wijziging worden doorgevoerd. We mogen echter niet overhaast tewerk gaan.

De heer Jef Van Looy : De mestverwerking wordt om het half jaar geëvalueerd, maar dat heeft nooit resultaten opgeleverd.

In de commissie heeft de heer Denys gezegd dat hij het decreet wilde herschrijven, maar dat dit nog drie jaar zou duren. Nu begint hij te twifelen en daar ben ik blij om. Indien hij onze reflectienota had gelezen, had hij dat al eerder gedaan.

Wij stellen voor dat de stemming van vandaag zou worden uitgesteld.

Minister Vera Dua : Voor de landbouw is het essentieel dat dit ontwerp zo vlug mogelijk wordt goedgekeurd. Pas dan kan de regering de derogatie bespreken.

De heer Jos De Meyer : Het ontwerp treedt in voege met terugwerkende kracht. Een uitstel van de stemming heeft daarop geen invloed. Het is moedig dat de heer Denys durft zeggen dat hij twijfelt aan een aantal essentiële elementen. Een uitstel is dus logisch, de problemen kunnen immers opgelost worden voor het paasreces.

De heer André Denys : Het ontwerp moet nu goedgekeurd worden omdat vele landbouwers twifelen of ze al dan niet in beroep zullen gaan tegen hun nutriëntenhalte. Een snelle goedkeuring is noodzakelijk voor de rechtszekerheid.

Ik wil niet improviseren. Ik heb deze morgen meegedeeld aan mijn collega's van de meerderheid dat ik twijfel. Ik wil hun nu de tijd laten om het probleem grondig te onderzoeken.

We moeten vandaag stemmen en op korte termijn de specifieke problemen in de commissie behandelen.

De heer Jos De Meyer : De ingangsdatum wijzigt niet. Maar de toekomst van 500 bedrijven is afhankelijk van de wijziging van die essentiële punten. Dat is belangrijker dan politieke afspraken.

De heer André Denys : Er is legistisch geen verschil tussen uitstel en een goedkeuring van een nieuw voorstel van decreet op korte termijn.

De sector moet blijvend gestimuleerd worden om mest te verwerken. Er zijn al veel inspanningen geleverd, soms tevergeefs om technische redenen. Het is immers een risicovolle bedrijvigheid. Voor bedrijven die dergelijke inspanningen kunnen bewijzen moet de superheffing gereduceerd worden. Daarvoor moet er een wettelijke regeling komen. Dat zal echter niet eenvoudig zijn.

Omwille van een pro-actief beleid zou investeren in mestverwerking op dezelfde manier als mestinjectieapparatuur moeten gesubsidieerd worden door het Landbouwinvesteringsfonds. Daarover wordt trouwens onderhandeld met Europa.

Enkele aspecten van de Vlarem-wetgeving moeten realistischer worden. Bij het kalvergierproject in Kasterlee is voor alle stoffen een oplossing gevonden, behalve voor COD. Daarvoor hebben zij een afwijking aangevraagd. Realistischere normen zouden dat probleem oplossen en de verwerking van waterachtige varkensmest tegen een betaalbare prijs mogelijk maken.

Mijn fractie zal het ontwerp steunen en dankt de minister voor haar toezegging om op korte termijn met de commissie te praten over de aanpassing van een aantal aspecten.

De heer Jef Van Looy : Uit diverse studies, onder meer van de VITO, blijkt dat 100 procent verwerking niet betaalbaar is.

De voorzitter : De minister moet om 12.30 uur weg. Ik stel voor de bespreking te schorsen rond 12.15 uur

en te hervatten tijdens de middagvergadering vanaf 13.15 uur. (*Instemming*)

De heer Karlos Callens : Als vertegenwoordiger van West-Vlaanderen benadruk ik dat het ontwerp goed is. Ik ben blij dat de minister bereid is de 100 procent te herzien.

De heer Frans Wymeersch : De heer Denys heeft gelijk als hij zegt dat het mestdecreet volledig herschreven moet worden met als doel een legistische vereenvoudiging.

De heer Denys deed deze uitspraak in de commissie, ter voorbereiding van deze plenaire vergadering. Ik wil er hem op wijzen dat hij niet alleen staat. Het Vlaams Blok deed 3 jaar geleden, op 23 februari 2000, al een oproep om samen rond de tafel te gaan zitten; MAP1 en 2 te vergeten en een volledig nieuw concept uit te werken. Nu komt collega Denys blijkbaar tot dezelfde vaststelling. Waarschijnlijk kwam hij vroeger al tot deze conclusie maar durfde of mocht hij ze toen nog niet uiten. Het mestdecreet is een draak met zeven koppen. Dit is een feit.

We staan voor een herziening van het mestdecreet. Collega Denys wees intussen al op de problemen van de mestverwerking. Hij is en blijft echter een believer. Zo verklaarde hij op 23 februari 2000 dat de 'mestverwerking geen stap in het onbekende is. De VLD gelooft in de technologie en de landbouw en is een tegenstander van de afbouw van de veestapel'. De voorbije 3 jaar heeft er echter, door de koude en warme sanering, een voortdurende afbouw van de veestapel plaatsgevonden. Niettegenstaande dit feit herbevestigt collega Denys vandaag zijn vertrouwen in minister Dua.

Ook de mestverwerkingsplicht werd ingevoerd. In feite heeft men hiermee de problematiek van de mestverwerking steeds verder voor zich uitgeschoven en stak men zijn kop in het zand. Dit is wachten op Godot.

De mestverwerking stuitte vooral op politieke onwil. Indien de politiek echt zou willen, dan kan er een oplossing voor de problematiek komen. Men wil de mestverwerking echter eenvoudigweg niet rendabel maken. De Vlaamse regering moet meer doen dan een pro-actief beleid te voeren. Ze moet zelf initiatieven ontplooiën en haar verantwoordelijkheid opnemen. Anders lukt het nooit.

De heer André Denys : Pleit collega Wymeersch dan voor een staatsmestverwerking ? Ik wist niet dat het Vlaams Blok een voorstander was van een zo groot mogelijke invloed van de staat.

De heer Frans Wymeersch : Het gaat er mij niet om of er op dit vlak initiatieven ontplooid worden van gemeenten, intercommunales of provincies. De overheid moet inderdaad zelf initiatieven ontplooiën en moet desnoods de mestverwerking financieren.

De heer André Denys : De sector moet dus zelf niet meefinancieren. Het Vlaams Blok predikt hier dus een nieuwe vorm van communisme.

De heer Frans Wymeersch : De staat moet inderdaad initiatieven ontplooiën om de landbouw en het milieu te beschermen. De landbouw is de enige primaire sector die instaat voor onze voedselvoorziening. De overheid moet dus haar verantwoordelijkheid opnemen.

Iedereen is het er ook over eens dat de LAT-regeling niet goed is en dient te verdwijnen. De LAT-regeling verdwijnt echter niet. Ook op dit vlak buigt collega Denys ootmoedig het hoofd voor een aantal van zijn coalitiepartners. Hij durft geen beroep doen op een alternatieve meerderheid. Wat hij voor de paardenwedrennen wel durft, durft hij niet voor de landbouw. Binnen afzienbare tijd zal er echter wel een vervelende coalitiepartner verdwijnen en zal hij dus weer zijn eigen zin kunnen doen. (*Applaus bij het VB*)

Iedereen is het er ook over eens dat een volledige verwerkingsplicht niet haalbaar is. Indien collega Denys erin geslaagd is om de minister te doen twijfelen, dan kan hij deze pluim op zijn hoed steken.

Op het einde van het jaar wil collega Denys tot een oplossing komen voor de verwerkingsplicht. Hij is niet aan het twijfelen gegaan door de 70 landbouwers die gisteren voor zijn deur stonden maar door de

argumenten die door deze landbouwers werden aangebracht. Hij kent deze argumenten echter al lang. Nu beweert hij dat één jaar uitstel veel te lang is. Ook bij de VLD wil men immers dat er een oplossing komt voor de parlementsverkiezingen van 18 mei. Er gebeurt echter helemaal niets. Ook op dit vlak is het wachten op Godot.

Over de nutriëntenhalte bestaat er binnen de meerderheid onenigheid. Op 8 januari van dit jaar verklaarde collega Denys bij de behandeling van de resolutie dat het cruciale amendement 5 van de resolutie bepaalt dat alle landbouwbedrijven die in beroep gaan of zullen gaan tegen de toekenning van een te lage nutriëntenhalte, ambthalfve een mestrecht zullen krijgen van 75 procent van de milieuvergunning. Indien deze bedrijven, via de mestaangifte, kunnen bewijzen dat hun productie hoger lag, krijgen ze een mestrecht van 100 procent van de mestaangifte.

Vandaag herhaalt hij deze verklaring. Op 8 januari werd collega Denys onmiddellijk tegengesproken door collega's Vertriest en Maes. In de wandelgangen heeft hij zich dan ook behoorlijk boos gemaakt.

Zowel CD&V als het Vlaams Blok konden zich vinden in de geest van de resolutie. Deze geest zou vertaald worden in een decreet. Dit is echter niet gebeurd.

De heer André Denys : Men moet nagaan waar men naar refereert. Ofwel verwijst men naar de 75 procent van de milieuvergunning ofwel verwijst men naar de 100 procent van de productie van het jaar 2000.

Men moet zich afvragen over wie het gaat. Dit is een totaal andere discussie. Men moet nagaan welke groep van landbouwers, omwille van externe omstandigheden, onvoldoende heeft geproduceerd voor de periode 1995-1997. Het gaat hierbij om de landbouwers die 85 procent van de aan hen toegekende nutriëntenhalte produceerden. Dit is één werkwijze.

De heer Frans Wymeersch : Ik wacht alvast angstvallig de interpretatie van de tekst door mevrouw Vertriest af. De inhoud is echter duidelijk : bewijzen op basis van de mestaangifte van 2002 kunnen, en zullen niet, dienen als basis voor herberekening. De heer Denys is dus blij met een dooie mus.

Eigenlijk is dit ontwerp van decreet gewoon het ontwerp van de regering dat om bepaalde redenen niet werd besproken in de commissie. Ik stel voor een beroep te doen op de heer De Gucht en hem te vragen om in één penningstreek de hele situatie gewoon te regulariseren.

De regering heeft zich tot doel gesteld de veestapel af te bouwen, en daarvoor zijn alle middelen goed. Ik noem er maar enkele : de inlevering van 25 procent op de nutriëntenhalte bij de samenvoeging van landbouwbedrijven, het ontbreken van een regeling voor de niet-bestaande bedrijven en de bepaling van artikel 25 dat de mestproductie in geen geval mag verhogen. Hoe kan er dan van uitbreiding, waarover de heer Denys spreekt, sprake zijn ?

Dit ontwerp van decreet schuift drie oplossingen naar voren om de mestproblematiek aan te pakken : de aanpak aan de bron, beter bemesten en mestverwerking.

Dit verhuult de werkelijke bedoelingen van verschillende leden van de meerderheid, die als oplossingen naar voren schuiven : minder vee, nog minder vee en geen vee.

Het Vlaams Blok zal daar nooit aan meewerken. De heer Denys meent het goed, ik ben ervan overtuigd dat hij over een goed jaar een opgelucht man zal zijn als een bepaalde partij niet langer deel zal uitmaken van de meerderheid en hij weer voor zijn mening kan uitkomen.

Het Vlaams Blok zal, zoals steeds, consequent zijn en dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 13.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 12.22 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Johan Sauwens, Guy Sols, Etienne Van Vaerenbergh : buitenslands ;

Sven Gatz : ambtsverplichtingen ;

Claudine De Schepper : familieverplichtingen.

